न भेदाई। भेत्तुं न शकावा यतः फलाशिनः मिष्टात्रनिरपेचाः १२ मर्गः निर्द्यरकुच्चभाजः न स्वासितजलप्रासादमेविनः दिव्याङ्गनास् चाउनङ्गरसः कामभागसदनभिज्ञाः न्यग्जातवस्त्रिर्व्याग्यानयः श्रतएव रत्नवरैः इन्द्रनीलपद्मरागादिभिरपि न लेभ्याः श्रपि शब्दः पूर्वश्चाकापेच्या ॥ ४८ ॥

क्वताभिषेकी। युवराजराज्ये सुग्रीवराजेन सुता विश्रेषं। ताराविधेयेन कायं विकारं तारासुतीया स्यति राचसार्थं॥५०॥

युक्षित्र चपुत्रोऽक्ष दे । प्रधीव जिंगा राजेन ताराविधेयेन ताराचित्तानुवर्त्तिना तारामुतोऽक्षदः योवराच्ये कताभिषेकः सुताविशेषमिति क्रियाविशेषणं सुत निर्विशेषं ममैवायं सुतान वालिन इति तत्क्षयं राच्यार्थं विकारं भेदं यास्ति नैवित्यर्थः ॥ ५०॥

कतियादि। श्रस्मित्रपृत्रोऽङ्गदः पित्वधामर्थात् राज्यको भ॰ भाच भेद्यः त्रम्येऽपि कपयस्तस्विका एवेत्या श्रङ्के ग्रद्मुच्यते तारासु ताऽङ्गदः कथं राचसार्थं राचसहेतुकं राचसप्रीत्यर्थं वा विकारं भेदं यास्ति यतः सुताविशेषं यथा सात्त्रया सुग्रीवराजेन युवरा जराज्ये कताभिषेकः कीहशेन सुग्रीवराजेन ताराविधेयेन तारा चित्तानुवर्त्तिना एतेन लक्षेश्वर्यालात् सुग्रीवायत्तत्या मातुर धीनलाचाभेद्यएवायमिति दार्ळ्यं प्रतिपादितं सुताऽविशेषायने